

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 10 Ročník XX

14. května 2023

*„Milovní, vyzývám vás jako cizince a přistěhovalce:
zdržujte se tělesných žádostí, jež bojují proti duši.
Ved'te mezi pohany poctivý život, aby místo toho,
že vás pomlouvají jako zločince, viděli vaše dobré skutky
a díky nim vzdali chválu Bohu v den navštívení.
(1Petr 2:11-12)*

Milí farníci!

Slavnost Nanebevstoupení Páně nás upozorňuje, že s Ježíšem máme pravou vlast v nebi. Ujišťoval učedníky, že nám odchází připravit místo a že je ho tam dost. No není to paráda? A slavnost Seslání Ducha svatého, kterou končí velikonoční období liturgického roku, k nám vysílá jasný signál, že nejsme sami na cestě domů, že máme vnitřní světlo, abychom nezabloudili do doupěte starého nepřitele. Učme se žít v této perspektivě. Bůh vám žehnej na cestu domů †!

Pater Petr

Jak žít ve světě, kde nejsme doma

Dobrý den, přátelé, a prosím, buďte tu jako doma. Ano, tak nějak se to říká návštěvám, vid'te. „Buďte tu jako doma.“ „Chovejte se jako doma.“ A někdy se k tomu dodává: „Ať víme, jak to u vás doma vypadá.“ Ale ono to dost dobře nejde, když jste na návštěvě v cizím domě nebo na dovolené v cizí zemi, abyste se tam cítili a chovali jako doma. I kdybyste se do té cizí země přestěhovali, pořád to bude jiné než doma. Zkuste se zeptat u nás dlouhodobě žijících expatriantů (jak se odborně nazývají zaměstnanci nadnárodních firem, vykonávající práci v cizině). I když v naší zemi žijí léta, pořád o sobě vědí, že jsou cizinci, přistěhovalci, hosté v naší zemi, kteří zde budou jen nějaký čas; přitom vědí, že jejich domovem, místem, kam patří, je jejich „patria“, otcina, vlast. A jsou na to obvykle i patričně hrdí! Také jsem si jist, že se jim po jejich domovině často stýská. Výzkumy dokonce tvrdí, že téměř 9 z 10 z nich se v cizině cítí osaměle. Protože žít jako přistěho-

valec v cizí zemi není věru vůbec lehké. Apoštol Petr, a nejen on, viděl podobně postavení křesťanů v tomto světě. Věřícím připomínal, že jejich domovem jsou nebesa a že tento svět je pro ně jako cizí zem. Položme si ovšem otázku, která mnohé z vás napadne sama: JAK ŽÍT VE SVĚTĚ, KDE NEJSME DOMA?

Tělesně ze světa

Ale počkat, je to skutečně tak, že tady, v tomto světě, nejsme doma? Koneckonců, což nepocházíme z tohoto světa? Což jsme se zde nenarodili? Jsme snad nějakí vetřelci nebo mimozemšťané?

Je samozřejmě naprostá pravda, že svým tělesným původem patříme do tohoto světa – i v občanském průkazu máme uvedeno konkrétní místo narození; jsme občany obcí a měst, kde žijeme, atd. Navíc s tímto světem, se zemskou hroudou (která nám „nohy víže“), jsme svázáni ještě daleko víc. Pocházíme všichni z „prachu země“ (z chemických prvků této země, chcete-li) a jednou se v prach naše tělesná schránka zase navrátí a rozpadne. A nejniterněji patříme tomuto světu tím, že už od svého početí a zrození jsme – svým postavením i smýšlením „lidé světa“: jsme tělesní, duchovně mrtví, z ráje vyhnaní hříšníci, kteří neznají nic o nebi a živém Bohu; kteří v srdci nosí sebestředné touhy a vášně a jim odmala podléhají; kteří se na Boží vůli neptají a Jeho tvář (příjez) nehledají (Řím 3:10-12). Máme sice v nitru zapsané, co Boží zákon požaduje, ale ne vždy a všude podle toho žijeme...

Duchovně z Boha

Ovšem právě do tohoto našeho duchovně mrtvého světa poslal Bůh svého živého Syna, aby On svou smrtí přinesl mrtvým život. Ježíš přišel jako světlo prozářit temnotu. Ježíš žil v tomto světě, ale svým původem byl shůry. On nepatřil tomuto světu, ale svůj bezhříšný život položil jako oběť za tento svět: za jeho hříchy, ztracenost, zkaženost, bezbožnost a „neznabožnost“. Ježíš Kristus to učinil proto, aby nám přinesl nový zrod. Každý, kdo věří a je pokřtěn v Ježíšovo jméno, se narodil pouze fyzicky, jako se rodí všichni lidé, ale narodil se znovu, narodil se shůry, narodil se z Boha (Jan 1:13). Proto jako křesťané sice tělesně pocházíme ze světa, ale „skrže živé a věčné Slovo Boží“ jsme se znovu narodili a patříme Bohu (1Petr 1:23). Apoštol Pavel v tomto smyslu připomíná věřícím ve městě Filipy, kteří měli sklon být hrdí na své římské občanství, aby byli ještě více hrdí na to, že patří nebesům: „My však máme občanství v nebesích!“ (Fil 3:20) A věřícím ve městě Tesalonika (Soluň) zase Pavel připomíná: „Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě.“ (1Tes 5:5) Občanství v nebesích; synové světla a dne; Boží děti, které skrže víru v Syna patří Otci – právě to jsou křesťané. A zároveň, jak nás v dnešním úryvku nazývá Petr: stali jsme se tomuto světu cizinci a přistěhovalci (v. 11) – jsme ti, kdo nemají a nehledají v tomto světě svůj domov; kdo jsou zde jako na krátké návštěvě; kdo jako poutníci směřují zpátky domů, ke svému Otci.

Žít jako cizinci/hosté

A proto nás Petr vyzývá, abychom se jako cizinci, hosté, občané nebeského království, chovali zde, v tomto světě – vůči svému tělu a vůči svému okolí.

„Milovaní, vyzývám vás jako cizince a přistěhovalce: zdržujte se tělesných žádostí, jež bojují proti duši.“ (v. 11) Každý z nás dobře zná, co jsou to tělesné žádosti a jaké ovoce nesou. Sama Bible podává neúplný výčet „skutků těla“ na několika místech, např. v listu Galatským: „necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci.“ (Gal 5:19-21) Každý z nás by mohl sepsat svůj vlastní seznam. Apoštol Petr nás však vyzývá, abychom se k těmto žádostem a touhám chovali jako hosté na návštěvě v cizím domě, kde nám nabízejí něco nechutného a nevhodného: „Dáte si mléko s rumem?“ „Ne, děkuji.“ „Je líbo zákussek z pilin a špenátu?“ „Eh, snad příště.“ „Což takhle svézt se po zábradlí?“ „Ne, nezlobte se, to u nás doma neděláme.“ Zkrátka, mocí Ducha svatého, který nám byl dán, máme a můžeme „umrtvovat skutky těla“, nepřizpůsobovat se tomuto světu a jeho praktikám, nedat se, jako dřív, opanovat svými žádostmi. Tělesné touhy v nás bojují proti naší duši a jsou v rozporu s tím, čím skrze víru jsme a čemu patříme. My už nepatříme sami sobě, svému tělu ani tomuto světu. Patříme Bohu a u Něho jsme doma. Svým touhám sice nemůžeme uniknout, ale můžeme je sesadit z trunu našeho života. Jak to popsal Martin Luther: „Nemůžeme zabránit tomu, aby nad námi létali ptáci. Ale to neznamená, že je necháme, aby se nám uhnízdili ve vlasech.“

Kvůli světu

Chovat se v tomto světě jako cizinec, jako host. Dobře. Jistě si ale umíte představit, že být takovým hostem, jak jsem ho vykreslil před chvílí (odmítá podivné zákusky a potrhle vylomeniny), nebude snadné. Takový host bude více či méně neoblíbený. Určitě jeho „zvláštní chování“ vejde do řeči. Možná ho přestanou zvat na návštěvy. Stejně to je s křesťany. V prvních stoletích po Kristu byli věřící v Ježíše pomlouváni a obviňováni z toho, že jsou ateisty, protože neuctívají římská božstva, a že jsou kanibaly, kteří jedí lidské tělo a krev při jakémsi rituálu zvaném „večeře Páně“. Dnes mají zase křesťané nálepku „uprděných“ pánbíčkářů, zkostnatělých sexistů, puritánů, kteří ženám upírají právo na rozhodování o tom, co se vyvíjí v jejím těle, apod. Nicméně navzdory všemu tomu osočování, nálepkování a posměchu nám apoštol Petr radí žít mezi pohany bohulibý, krásný, čestný život, který by tak byl druhým svědectvím Boží slávy a moci. „Veďte mezi pohany poctivý život, aby místo toho, že vás pomlouvají jako zločince, viděli vaše dobré skutky a díky nim vzdali chválu Bohu v den navštívení.“ Jak žít ve světě, kde nejsme doma? Petr nám neradí, abychom uprchli ze světa a skryli se natrvalo před světem, třeba někde na osamělém ostrově, uprostřed pouště nebo za zdmi kláštera. I když nejsme ze světa, zůstáváme ve světě, a má to svůj důvod! Petr nás vybízí, abychom svým životem mezi nevěřícími potvrzovali své vyznání, abychom dobrými skutky dosvědčovali to, kým jsme, aby tak i ostatní,

v čase „Božího navštívení“, poznali Boží milost a vzdali chválu Bohu. Vždyť ne na ostrově, v poušti nebo v cele kláštera, ale ve světě kolem nás jsou bližní, kteří potřebují naši lásku, a jsou tu hříšníci, kteří od nás potřebují slyšet evangelium o odpuštění a vidět naše dobré skutky, které nám Bůh připravil.

Přátelé! Díky Ježíši Kristu jsou vám odpuštěny hříchy a skrze víru v Něho jste Boží děti, které už více nepatří světu. Chovejte se proto v tomto světě jako ti, kdo jsou doma v nebesích. Ať celý svět vidí, jak to „u nás doma“ vypadá. Ať ostatní vidí „záblesky nebes“ ve vašem životě a oslavují spolu s námi Toho, který nás „povolal ze tmy do svého podivuhodného světla“ (1Petr 2:9), který nám svou krví získal nádherný domov u našeho nebeského Otce. Amen.

Autor: Petr Krákora

Spojitost mezi hudbou a spiritualitou

Nová ambiciózní vědecká studie vedená univerzitou v St. Andrews se snaží prokázat přímou souvislost mezi hudbou a spiritualitou. Průzkum vedou prof. George Corbett a Dr. Sarah Moermanová z teologické fakulty. Skladatel, dirigent a prof. Sir James MacMillan často označuje hudbu za „nejduchovnější umění,“ píše zpravodajský portál Premier. „Víme, že lidé ve všech různých kulturách se obraceli k hudbě, aby vyjádřili své prožitky lásky, utrpení a smrti a vztah k božství. Zdá se, že hudba otevírá dimenze lidské zkušenosti přesahující materiální nebo to, co bychom mohli nazvat duchovní realitou, a náš projekt se snaží zjistit, zda existují způsoby, jak empiricky prokázat tento obecně vnímaný vztah mezi hudbou a duchovní realitou.“ Studie uvádí, že jejím cílem je pomoci všem skupinám věřících, a dokonce i lidem, kteří se nehlásí k žádné víře, zlepšit jejich spojení s duchovními potřebami prostřednictvím vlivu hudby. Skupina akademiků, kteří pocházejí z různých náboženských prostředí, se již začala shodovat na některých poznatcích, například že poslední tři roky představovaly markantní posun v dějinách lidstva, neboť společenství a kongregace byly nuceny k jedinečné zkušenosti účasti na online bohoslužbách. Být spolu, ale ne společně, zpívat s ostatními lidmi, ale sám, bylo popsáno jako destabilizující – ale také to přineslo nečekané výhody, například přehodnocení toho, co je důležité, a znovuobjevení významu společenství jak v duchovním vyjádření, tak v hudební tvorbě.

Oznámení

Slavnost Nanebevstoupení Páně (vigílie)

středa 17. 5. od 18,00 hod. ve farním kostele ve Starém Rožmitále

Novéna k Duchu svatému

od pátku 19. 5. do slavnosti Seslání Ducha Svatého 28. 5.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem.

Uzávěrka příštího čísla 195. 5. 2023. Redakce: P. Petr Misař (tel: 721 901 533)

Web: rimskokatolickafarnoststaryrozmital.webmium.com, email: rkf.staryrozmital@dic

Slavnostní zahajovací koncert 6. ročníku Festivalu J. J. Ryby

*s podtitulem „Ryba, jak ho rozhodně neznáte!“
čtvrtek 8. června 2023, 19:00, Starý Rožmitál
farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále*

Koncert se koná pod záštitami:

Mgr. Petry Peckové, hejtmanky Středočeského kraje

Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa pražského a primase českého

Mgr. Pavla Bártla, starosty města Rožmitál pod Třemšínem

JUDr. Josefa Kaisera, místostarosty města Rožmitál pod Třemšínem

P. Mgr. Petra Misaře, administrátora Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Program:

Wolfgang Amadeus Mozart: Chránové sonáty.

Jakub Jan Ryba: Salve Regina, N 294. Mše ve vážném stylu č. 1 a moll, N 381.

Jaroslav Pelikán: Confessiones / Chvály na texty sv. Augustina.

Magdaléna Heboussová – soprán

Anna Moriová – alt

Vincenc Ignác Novotný – tenor

Jaroslav Patočka – bas

L'Armonia Terrena Ensemble

L'Armonia Vocale

dirigent Zdeněk Klauđa

FESTIVAL
JAKUBA JANA
RYBY

Ryba, jak ho rozhodně neznáte!

Do unikátních, s Rybou autenticky a nerozlučně spjatých prostor farního kostela Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále se po staletích opět vrací nádherná a v mnoha skladatelských aspektech zcela mimořádná Mše ve vážném stylu č. 1 a moll. Ta se stane středobodem a perlou duchovního programu Slavnostního zahajovacího koncertu 6. ročníku Festivalu Jakuba Jana Ryby 2023. U jejího obnoveného provedení by neměl žádný ctitel díla Jakuba Jana Ryby chybět. Toto bohatě polyfonicky vystavěné dílo zazní v sousedství s dalšími navýsost originálními skladbami rožmitálského Mistra. Duchovní poselství tohoto večera uzavře kantáta Jaroslava Pelikána Confessiones / Chvály na texty sv. Augustina, která představuje autorův pokus o současnou duchovní hudbu s ohledem na její provozovací dostupnost, avšak bez jakéhokoliv slevení z umělecké náročnosti. Přesně v tom duchu, jak hudbu pro rožmitálský kůr komponoval Jakub Jan Ryba. DEO GRATIAS!

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 15. do 28. května 2023

Den		Starý Rožmitál				Hvozdřany	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže		filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
Pondělí	15. 5.		---					
Úterý	16. 5.		---					
Středa	17. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně 18,00 volná intence						
Čtvrtek	18. 5.				18,00 farní spol.	17,00 mše sv.		
Pátek	19. 5.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence					
Sobota	20. 5.						16,00 mše <i>Bubovice</i>	
Neděle	21. 5.	16,00 Mariánská pobožnost	Slavnost sv. Jana Nepomuckého <i>poutní mše sv. k počtě sv. Jana Nepomuckého</i> 8,30 Za rod Částků a duše v očistci		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.		
Pondělí	22. 5.		---					
Úterý	23. 5.		---				18,00 Farní spol. <i>Panský dům</i>	
Středa	24. 5.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>	
Čtvrtek	25. 5.					17,00 mše sv.		
Pátek	26. 5.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 Za Barboru a Václava Vachatovy					
Sobota	27. 5.	11,00 poutní mše sv. u P. Marie Březnické / občerstvení vlastní					19,00 spol. mladých <i>fara</i>	
Neděle	28. 5.	Slavnost Soslání Ducha svatého 8,30 Za r. Kodatovu a Sýkorovu 16,00 Mariánská pobožnost			10,10 mše sv.	11,15 b. slova		